

Torsdag den 15. december 2011

Tunesien: Zacharia Bouguira-sagen

P7_TA(2011)0592

Europa-Parlamentets beslutning af 15. december 2011 om Tunesien: sagen om Zacharia Bouguira

(2013/C 168 E/17)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om Tunesien, navnlig beslutningen af 3. februar 2011 ⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 7. april 2011 om revision af den europæiske naboskabspolitik – den sydlige dimension ⁽²⁾,
- der henviser til den fælles meddelelse fra Den Europæiske Unions højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og Kommissionen af 25. maj 2011 "En ny tilgang til nabolande i forandring" (KOM(2011)0303),
- der henviser til sin beslutning af 25. april 2002 om Kommissionens meddelelse til Rådet og Europa-Parlamentet om, hvordan Den Europæiske Union kan medvirke til at fremme menneskerettigheder og demokratisering i tredjelande ⁽³⁾,
- der henviser til konklusionerne fra mødet for aktionsgruppen EU-Tunesien den 28.-29. september 2011,
- der henviser til FN's konvention mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf og den frivillige protokol hertil,
- der henviser til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder, særlig artikel 7 og 9,
- der henviser til forretningsordenens artikel 122, stk. 5,
- A. der henviser til, at den tunesiske statsborger og medicinstuderende Zacharia Bouguira den 13. november 2011 i Tunis-Kartago-lufthavnen var vidne til gentagne voldshandlinger begået i fuld offentlighed af politifolk mod en gruppe unge marokkanere, der var kommet for at overvære de afrikanske fodboldmesterskabers finalekamp mellem Wydad Casablanca og Esperance Sportive de Tunis;
- B. der henviser til, at på grund af politifolkenes ekstremt voldelige fremfærd mod de 13 marokkanere, der var bundet på hænderne og dermed uskadeliggjorte, begyndte Zacharia Bouguira at filme oprindelsen med sin mobiltelefon i den hensigt at lægge optagelsen ud på internettet og således sætte en stopper for de straffrie tilstande, der hørte til dagens orden i Ben Alis regeringstid og dermed bidrage til opbygningen af et demokratisk Tunesien baseret på respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder;
- C. der henviser til, at Zacharia Bouguira øjeblikkeligt blev forhindret i at filme af en sikkerhedsvagt og at den unge mand blev tævet af ca. 20 politifolk og taget med til en politistation nær lufthavnen sammen med gruppen af unge marokkanere;
- D. der henviser til, at Zacharia Bouguira blev vilkårligt tilbageholdt og i denne tid var offer for gentagne tilfælde af vold og intimidering, der kan karakteriseres som umenneskelig og nedværdigende behandling; der henviser til, at den unge mand under tilbageholdelsen ligeledes var vidne til de forhold og den ligeledes umenneskelige og nedværdigende behandling, som de unge marokkanere blev udsat for;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0038.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0154.

⁽³⁾ EUT C 131 E af 5.6.2003, s. 147.

Torsdag den 15. december 2011

- E. der henviser til, at en antiterrorenhed blev posteret foran grænsepolitiets kontrolpost, hvorefter reportere fra de tunesiske tv-stationer Al-Watania, Hannibal and Nesma blev sendt til stedet og natten mellem den 13. og 14. november 2011 viste et nyhedsindslag, der retfærdiggjorde anholdelsen af gruppen af unge marokkanske fans med, at de angiveligt skulle have begået hærværk i lufthavnens afgangshal;
- F. der henviser til, at løsladelsen af Zacharia Bouguira skete efter indgriben fra hans mor og hans advokat, der indfandt sig det sted, hvor han var tilbageholdt; der henviser til, at 9 ud af 13 af de marokkanske fans blev tilbageholdt fra den 13.-21. november 2011 og derefter blev overført til Bouchoucha- og Morniaga-fængslerne;
- G. der henviser til, at Zacharia Bouguira den 17. november 2011 indgav klage over tortur hos den offentlige anklager mod medlemmer af de involverede sikkerhedsstyrker og mod indenrigsministeriet, og til at han blev afhørt af anklagemyndigheden den 8. december 2011;
- H. der henviser til, at tunesiske advokater og menneskerettighedsorganisationer anfører, at på trods af Ben Ali-regimets fald, bliver almindelige borgere fortsat regelmæssigt udsat for voldshandlinger og brutale metoder fra sikkerhedsstyrkernes side, hvad der strider mod de internationale menneskerettighedsforpligtelser, som Tunesien for nylig har påtaget sig;
- I. der henviser til, at et velfungerende retsvæsen og apparat til håndhævelse af loven og tiltag til bekæmpelse af tortur og straffrihed er essentielle byggesten i opbygningen af en stat, der reelt hviler på retsstatsprincippet, og henviser til, at respekten for disse grundlæggende principper skal være et centralt anliggende for den fremtidige tunesiske regering i dens beslutninger om, hvilke reformer der skal prioriteres, såvel som for landets forfatningsgivende forsamling;
- J. der henviser til, at tilhængere af den tidligere RCD endnu spiller en yderst aktiv rolle i indenrigsministeriet og justitsministeriet;
- K. der henviser til, at det er af allerhøjeste betydning efter mange års undertrykkelse, at genoprette tilliden mellem borgerne og myndighederne, herunder især sikkerhedsstyrkerne og retsvæsenet, og henviser til, at der i offentligheden jævnligt lyder opfordringer til et radikalt skifte væk fra fortidens metoder og til, at de grundlæggende demokratiske regler efterleves;
- L. der henviser til, at hvis Tunesien skal udvikle sig til et land baseret på menneskerettighederne og retsstatsprincippet og det arabiske forår skal blive en succes og føre til varige forandringer, er det essentielt, at dette og andre tilfælde af tortur, umenneskelig og nedværdigende behandling eller straf retsforfølges på retfærdig og gennemsigtig vis og at straffriheden i disse sager bringes til ophør;
- glæder sig over de internationale tilsagn, som Tunesien har afgivet siden afslutningen på Ben Ali-regimet, især hvad angår samarbejde med FN's særlige procedurer og mekanismer i kampen mod tortur, umenneskelig og nedværdigende behandling; opfordrer derfor indtrængende de tunesiske myndigheder til at sikre Zacharia Bouguira retten til en rettergang, der foregår i overensstemmelse med internationale normer, med henblik på at kaste lys over de alvorlige krænkelser af menneskerettighederne, som han var offer for og på at retsforfølge gerningsmændene til disse overtrædelser; anmoder også om, at krænkelserne af de tretten marokkanske borgeres rettigheder efterforskes;
 - glæder sig over Tunesiens ratificering den 29. juni 2011 af den frivillige protokol til konventionen mod tortur, ratificeringen af den internationale konvention om beskyttelse af alle personer mod ufrivillig forsvinding og ratificeringen af den første frivillige protokol til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder;
 - anmoder den højtstående repræsentant og EU-Udenrigstjenesten om at holde Parlamentet underrettet om de tilnærmelser, der gøres til de tunesiske myndigheder og de tiltag, der gøres i forlængelse heraf;

Torsdag den 15. december 2011

4. er bevidst om de udfordringer, som Tunesien står over for i landets overgang til demokrati; anmoder den tunesiske regering og den forfatningsgivende forsamling, såvel som de berørte faglige organisationer om hurtigst muligt at indgå i uafvendelig reformproces, der navnlig tager sigte på sikkerhedsapparatet og ganske særligt politi- og retsvæsenet, at til at sikre domstolenes uafhængighed og pressens frihed og uafhængighed med det formål at opbygge et solidt og levedygtigt demokrati;
5. anser reformen af sikkerhedsapparatet og kampen mod straffrihed for absolut nødvendige opgaver, der skal udføres hurtigst muligt, og finder, at først når disse opgaver er blevet løst, vil det være muligt at etablere en levedygtig retsstat og indlede en national forsoningsproces; mener, at omformningen af politiet fra en etat beregnet til at sikre offentlig orden og kontrol til en etat med fokus på beskyttelse af personer og ejendom er en essentiel del af den demokratiske overgang; opfordrer derfor til, at reformprocessen finder sted i tæt samarbejde med de civilsamfundsorganer, der er aktive inden for dette område;
6. gentager sin støtte og sit engagement til fordel for det tunesiske folks legitime forhåbninger om demokrati og glæder sig over det vellykkede forløb af landets første frie valg den 23. oktober 2011, der er det første valg affødt af det arabiske forår, hvormed den forfatningsgivende forsamling har fået den historiske opgave at fastlægge rammerne om en stat baseret på principperne om demokrati, retsstaten og de grundlæggende frihedsrettigheder;
7. understreger, at ytringsfriheden, både offline og online, er af grundlæggende betydning for opretholdelsen af et frit og demokratisk samfund og for beskyttelse og fremme af andre rettigheder; understreger, at fri adgang til information og kommunikation og ucensureret adgang til internettet (internetfrihed) er universelle rettigheder og absolut nødvendige for at sikre åbenhed og ansvarlighed i det offentlige liv;
8. opfordrer den højtstående repræsentant, EU-Udenrigstjenesten og Kommissionen til at fortsætte med at støtte Tunesien i denne demokratiske overgangsproces ved som prioritet og i overensstemmelse med målene indeholdt i den nye EU-naboskabspolitik at udarbejde et støtteprogram for reformen af sikkerhedsapparatet og navnlig politistyrkerne, såvel som et program til støtte for reformen af retsvæsenet inden for rammerne af de reformer, regeringen har iværksat, herunder en mekanisme for civilsamfundshøringer og -vurderinger; opfordrer indtrængende EU-Udenrigstjenesten til at sørge for, at Parlamentet holdes behørigt underrettet om status af de igangværende forhandlinger om en ny EU-tunesisk handlingsplan og om det arbejde, der udføres af aktionsgruppen EU-Tunesien;
9. anmoder den tunesiske regering og den forfatningsgivende forsamling om at overveje at nedsætte et nationalt menneskerettighedsråd i overensstemmelse med internationale standarder og især med Paris-principperne, og til at udstyre dette råd med mekanismer til forsvar og beskyttelse mod menneskerettigheds-overtrædelser og bemyndigelse til at tage imod søgsmål fra privatpersoner og foretage uafhængige efterforskninger;
10. glæder sig over rapporten fra den nationale undersøgelseskommission om korruption og embedsmisbrug (CNICM), der omsider blev offentliggjort den 11. november 2011, og finder, at en opfølgning på konklusionerne i rapporten er af afgørende betydning for, at de retslige myndigheder skal kunne foretage en grundig efterforskning af de 300 sager, de er blevet forelagt, idet halvdelen af sagerne vedrører medlemmer af den tidligere præsidents inderkreds; understreger, at CNICM's undersøgelseskonklusioner også udgør et vigtigt bidrag til den nyligt valgte forfatningsgivende forsamlings arbejde, der påbegyndtes den 22. november 2011, eftersom den nye forfatning skal blive et markant brud med Ben Ali-æraen;
11. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik/næstformanden i Kommissionen, Kommissionen, Tjenesten for EU's Optræden Udadtil og medlemsstaternes regeringer og parlamenter, den tunesiske præsident og den tunesiske regering og forfatningsgivende forsamling.